"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ପୈଗମ୍ବର ଅଥବା ମେସେଞ୍ଜର (ବାର୍ତ୍ତାବହ) ହେବାକୁ ପଡିବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାର ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଆଜିକାଲି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ସାରାଦିନ କେଉଁଆଡେ ଘୂରୁଛି**?**

ଉତ୍ତର**:-** ଫେସନ ଆଡକୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଫେସନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ ଫେସନ କରିବା ଫଟୋ ଚିତ୍ରରୁ ହିଁ ଶିଖିଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ପାର୍ବତୀ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଫେସନ କରୁଥିଲେ, କେଶକୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରୁଥିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଫେସନ କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ମୁଁ ଏଭଳି ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯାଉଛି ଯେଉଁଠି ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିବ । ଫେସନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥିବ ।

ଗୀତ**:-** ତୁହ୍ମି ହୋ ମାତା ପିତା....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମହିମା ଗାୟନ କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ କହୁଛି, ସିଏ ହିଁ ନାଉରିଆ, ପତିତ-ପାବନ ଅଥବା ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ମେସେଞ୍ଜର ଅଥବା ପୈଗମ୍ବର କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଛୋଟ, କେହି ବଡ଼ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ମେସେଜ ଅଥବା ସନ୍ଦେଶ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହିପରି ମିଛ ମହିମା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ଆଉ କାହାର ମହିମା ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହିମା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରହିଛି କାହିଁକି ନା ଏମାନେ ହେଲେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ । ଏକଥା ବି ଭାରତବାସୀ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆ ଲୋକେ କେବଳ ଏତିକି ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ପ୍ରାଚୀନ ଦେଶ ଅଟେ । ଭାରତରେ ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ଏହାଙ୍କୁ ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହି ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲେ । ଭଗବାନ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ତେଣୁ ଆମେ ବି ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ ହେବା ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ଜଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କହିପାରିବାନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଏହିସବୁ କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଥିଲୁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ତ ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବାପୁଜୀ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ନୂଆ ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାମରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିଜର କେତେ ଅହଂକାର ରହିଛି । କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ଥିଲା । ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଏହାକୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗରେ ବିମାନ ଥିଲା, ବଡ-ବଡ ମହଲା ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସେ ସବୁକିଛି ଏଠାରେ ଅଛି । ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି, ଏହାଦ୍□ାରା କେତେ ସୁଖ ମିଳୁଛି । କେତେ ଫେସନ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧି ଫେସନ ପଛରେ ହିଁ ପଡିଛି । କୃତ୍ରିମ ସୁନ୍ଦର ହେବା ପାଇଁ କେଶକୁ କେତେ ସଜାଉଛନ୍ତି । କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ ଫେସନ ଫଟୋ ଚିତ୍ରରୁ ଶିଖିଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ପାର୍ବତୀଙ୍କ ଭଳି ଆମେ ନିଜର କେଶ ସଜାଉଛୁ । ଏସବୁ ଅନ୍ୟକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ପାର୍ସୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୁହଁରେ କଳା ରଙ୍ଗର ଜାଲି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଯେପରି କେହି ଦେଖି, ଆକର୍ଷିତ ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଏହାକୁ ପତିତ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି ।

ଗାଉଛନ୍ତି ତୁହ୍ମି ହୋ ମାତା ପିତା ତୁହ୍ମି ହୋ.... କିନ୍ତୁ ଏହା କାହାକୁ କହିବା ଦରକାର**?** ମାତା-ପିତା କିଏ- ଏକଥା ବି

ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମାତା-ପିତା ନିଶ୍ଚୟ ବର୍ସା ଦେଇଥିବେ । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଖର ବର୍ସା ଦେଇଥିଲେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା ଆମେ ତ ଆପଣଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହାଠାରୁ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଶିବବାବାଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିଜେ କହୁଛି - ଆମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଥିଲୁ, ଏବେ ପତିତ ହୋଇ ଯାଇଛୁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କହିବେ, ଆମେ ବ୍ରହ୍ମା କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତ ସମୟରେ ପତିତ ହୋଇଛୁ । ଯିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ସିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାପା ସେହିପରି ପିଲାମାନେ । ଇଏ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସୁଛି - ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ଜନ୍ମରେ । ଯିଏକି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ପୂଜ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ବଂଶାବଳୀର ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା ସଂଗମ ଯୁଗ, ତୁମେ କଳିଯୁଗରେ ଥିଲ, ଏବେ ସଂଗମଯୁଗୀ ହୋଇଛ । ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଆମେ ହିଁ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହୋଇଛୁ । ସାରା ଚକ୍ରକୁ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ । ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛୁ, ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଅନେକଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ରହୁନାହିଁ । ଛାତ୍ରମାନେ କ୍ରମଅନୁସାରେ ତ ରହିଥାନ୍ତି ନା । ଡାହାଣ ପଟୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍, ସେକେଣ୍ଡ କ୍ଲାସ୍, ଥାର୍ଡ କ୍ଲାସ୍ । କନ୍ୟାମାନେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ବୁଦ୍ଧି ଥାର୍ଡକ୍ଲାସ୍ ଅଟେ । ଆମେ କାହାକୁ ବୁଝାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ମନ ତ ବହୁତ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ କହିପାରିବୁ ନାହିଁ, ବାବା କ'ଣ କରିବୁ? ଏହା ହେଲା ନିଜ କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମ ଗତିର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ହେବ, ଏକଥା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଥାର୍ଡକ୍ଲାସ ବୁଦ୍ଧିବାଲା ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣରାଜ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ବିକର୍ମ ହିଁ କରିବେ, ତେଣୁ ତଳକୁ ହିଁ ଖସିବେ । ଦୁଃଖର ଦୁନିଆରେ ହିଁ ଗୁରୁ କରିଥାନ୍ତି । ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବା ପାଇଁ ଗୁରୁ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଆମକୁ ମୁକ୍ତିକୁ ନେଇଯିବେ । ତାହା ହେଲା ନିର୍ବାଣଧାମ - ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ସ୍ଥାନ, ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ କହୁଛନ୍ତି । ଏହା ତ କଥାକୁ ମାତ୍ର ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ବାନପ୍ରସ୍ଥୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଭା ହୋଇଥାଏ । ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଯାଇ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଖାଇବା-ପିଇବା ଆଦି ତ ନିଶ୍ଚିତ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ବାନପ୍ରସ୍ଥର ଅର୍ଥ କେହି ବି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଆସୁନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ନିର୍ବାଣ ଧାମକୁ ଘର ବୋଲି ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି - ଜ୍ୟୋତି ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଯିବ । ନିର୍ବାଣଧାମ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଆଗରୁ ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ନେଉଥିଲେ, ଏହା ଯେପରି ନିୟମ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବି ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ତ କେହି ଯାଇପାରିବେନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସ, ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ଘରକୁ ନେଇଚାଲ । ମୁକ୍ତିଧାମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଘର । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ହିଁ ବୁଝାଯାଇଛି - ସେଠାରେ କିଏ ରହୁଛନ୍ତି! କିପରି ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି! ଆଦମଶୁମାରୀ (ଜନସଂଖ୍ୟା) ବିଷୟରେ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ରାମରାଜ୍ୟରେ ଜନସଂଖ୍ୟା କେତେ ହେବ! ପିଲାମାନେ କିପରି ଜନ୍ମ ନେବେ! କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । କେହି ବି ବିଦ୍□ାନ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ପଣ୍ଡିତ ନାହାଁନ୍ତି, ଯିଏକି ଏହି ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ରକୁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ୮୪ ଲକ୍ଷର ଚକ୍ର କିପରି ହୋଇପାରିବ! କେତେ ଭୁଲ୍ କଥା ଅଟେ । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସୂତା ହିଁ ଅଡୁଆ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର କର୍ମ, ଅକର୍ମ ହୋଇଯିବ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଖରାପ କର୍ମ ହେବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଛୋଟ ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର, ସାରା ଦୁନିଆର ଏବେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ଯିବେ । କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆମକୁ ଆସି ପତିତରୁ ପାବନ କରାଅ । କିନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ନ ହୋଇଛି, ଏହିଠାରେ ପତିତ ଦୁନିଆରେ କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଯେଉଁ ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଛି, ତାହା ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମକୁ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେବେ କିପରି ଯିବ? ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏହା ହେଲା ନୂଆ ଜ୍ଞାନ, ନୂଆ

ଦୁନିଆ, ଅମରଲୋକ ଅଥବା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ପାଇଁ । ତୁମେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ବସିଛ । ଏକଥା ବି ଜାଣିଛ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଉଛୁ, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ । ତାହା ସ୍□ର୍ଗ ଅଟେ । ତାକୁ ସଂଗମ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଂଗମ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ । ଏହାକୁ ଲିପ୍ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ଧର୍ମାତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଧର୍ମର ଯୁଗ କୁହାଯାଏ । କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଧର୍ମୀ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମାତ୍ମା ହେବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କେତେ ବଡ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ପଥରର ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ଦ୍□ାରା ମନ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି । ତାହା ହେଲା ପଥରର ପୂଜା । ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ କେତେ ଦୂର-ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଛନ୍ତି ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ । ଶିବଙ୍କ ଚିତ୍ର ତ ଘରେ ମଧ୍ୟ ରଖିପାରିବ । ପୁଣି ଏତେ ଦୂର-ଦୂରକୁ କାହିଁକି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଛି । ଏବେ ତୁମର ଆଖି ଖୋଲିଛି, ବୁଦ୍ଧିର ଦ୍□ାର ଖୋଲିଛି । ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆଦି ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଦେହର ହିଁ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରୁଛି । ତୁମେ ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଦୁର୍ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ଏବେ ଆମେ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣୁଛୁ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ଆତ୍ମାକୁ ଶରୀର ତ ନିଶ୍ଚିତ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଶରୀର ବିନା ଆତ୍ମା କିପରି କଥା କହିବ! କିପରି ଶୁଣିବ! ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ନିରାକାର ଅଟେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ବୁଝାଉଛ । ତୁମକୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆଦି ସଦାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେହି ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଶିବବାବା ଆମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛୁ । ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହେଉଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ହିଁ ପତିତ ଦୁନିଆ, ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ରାବଣ ପାପ ଆତ୍ମା କରାଉଛି । ଏକଥା ଆଉ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ ରାବଣର ପିତୁଳା ଜଳାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ସୀତାଙ୍କୁ ରାବଣ ନେଇଗଲା, ଏହିପରି କଲା... କେତେ କଥା ସବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଯେବେ ବସି କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେବେ କାନ୍ଦି ପକାଉଛନ୍ତି । ସେ ସବୁ ହେଲା ଦନ୍ତ (ମନଗଢା) କଥା । ବାବା ଆମକୁ ବିକର୍ମାଜିତ୍ କରାଇବା ପାଇଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । କେଉଁଠାରେ ବି ବୁଦ୍ଧି ଲଗାଅ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ଆମକୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କର୍ମ-ଅକର୍ମ ଏବଂ ବିକର୍ମର ଗତିକୁ ଜାଣି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରି ଧର୍ମାତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏହା ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ - ଏହି ଅନ୍ତିମ ଘଡିରେ ପାବନ ହୋଇ ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପାବନ ହେବାର ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ପାସ୍ □ିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ପାସ୍ପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ, ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ବା ସେବାରେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର

ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ କୁହାଯାଏ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରଖିବା ବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା - ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ପାସ୍ □ିଥ୍ ଅନର ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ମିଳିବା ଦରକାର । ଏହି ପାସ୍‌ପୋର୍ଟକୁ ନେବା ପାଇଁ କେବଳ ସହନ କରିବାର ବା ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସେବା ଦ୍□ାରା ନିରାଶ ଏବଂ କ୍ଲାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାରା ଦିଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସ୍ନେହ ଆବଶ୍ୟକ । ସଚ୍ଚା ଦିଲ୍‌ବାଲା ପିଲାମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ସ୍□ରୂପ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବେ । ସଚ୍ଚା ଦିଲ୍‌ବାଲା ପିଲାମାନେ ସଚ୍ଚା ସାହେବଙ୍କୁ ରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି, ଯାହାଦ୍□ାରା ସେମାନେ ଅତି ସହଜରେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପର ଯୋଗର ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରକମ୍ପନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିପାରିବେ । ସତ୍ୟତା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବି ଓଲଟା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।